

in gedaante als kleur, doch heeft geene der deugden of krachten van de salie.

Ik zou bijna vergeten hebben te spreken van een soort van bes, welke aan de drooge kanten te Churchill bij verbazende menigte wast. In grootte en kleur gelijkt zij veel op de roode aalbes, en groeit op struiken, welke zoo zeer gelijken naar de kreupelwilg, dat menschen, die weinig acht op iets slaan, naauwlijks het onderscheid bespeuren zouden; te meer, daar al de vrucht aan de beneden zijde der takken hangt, en geheel door de bladeren verborgen wordt. Ik weet niet die bes ooit te hebben zien eten, dan van eene luchthartige Indiaansche deern, en dewijl ze haar wel bekwam, is zulks een bewijs dat die vrucht niet ongezond is, schoon zeer onaangenaam voor 't verhemelte en niet minder voor de reuk.

DOORN-BES, HEI-BES klein van stuk, maar slechts weinig in getal, wordt insgelijks aan de oevers van Churchill rivier op eenigen afstand van de zee gevonden. Evenwel vind men ze landwaards dikwijls in zulk eene verbazende menigte, dat zij op eenigen afstand de plekken daar zij op groeijen, een rood voorkomen geven. In de binnenlandsche strecken van Hudsons baai zijn ze zoo groot als eenige, welke ik mij kan erinneren ooit gezien te hebben, als ze rijp zijn, hebben ze een verrukkelijk blos; maar in dien tijd is 'er naauwlijks een onder de tien die niet wormstekig is; ze zijn gemeenlijk een sterk purgatief.

Wat aanbelangt de kleiner voordbrengzels van de groeibare wereld, ik kan deswegens niet veel zeggen, dewijl de aart van mijne onderscheidene bezigheden, gedurende mijn verblijf in dat land, mij weinig